

Μη δ' ο σ' Αθ' ο αν, Βέρροιαν. 'Από τὰ πεζογραφημάτά σας μίς ἄροσε περισσότερο ἢ «Γιγία» ποὺ τὴν ἀφιερώνετε στὸν κ. Χατζηγεωργιάδη. Ἰσοτιμῶς ὅμως δὲν εἶνε καὶ τόσο «Σομεράτι» καθὼς λέτε. Σὰν πολὺ στοργικῆ, σὰν πολὺ βαρῆ, πέρνει γιὰ τὸ περιοδικό μας. Εὐχαριστοὺς ἐν τοῦτοις, θὰ λάβωμε καὶ ἄλλα σας ἔργα. Μ. Καράμπελαν, Καλιμας. Ἐξακολουθήσατε νὰ μελετᾶτε τοὺς καλοὺς ἐκ τῶν ποιητῶν μας καί... ἀπορροῦνε νὰ δημοσιεῖτε τίτοιους στίχους.

Ἔλα νὰ πάμε καὶ μὴ φοβάσαι μικροῖά ἀπ' τὸ θάνατο σμά μου θάσαι, Τὸν ἔρωτα θάχουμε τὸ μόνο νόμο, καὶ τὴν ἀγάπῃ μας γιὰ οἰκονόμο.

Μέτρο μας θάχουμε ἕνα αἰώνια, πῶς νὰ κυλήσουνε χροιά τὰ χιόνια. Κεῖπέρα θάμαστε εὐτυχοῦμενοί κ' ἀπὸ ἀντίληψη ἀπαλαγμένοι

Κ. Ηγηγη. Κόκκορα. Τὸ διήγημά σας στερεοῖται δικαίωματος κρίσεως ἐκ δεξ. Δ. Κ. Α. Διόνυσος ἡ δ' ἔν, Ἐντάθα. Μὰ γιατί ἀγκυρῶντε τὸν ποιητὴν μὲ... δάβλο τοῦ ὁποῖου μάλιστα ἔχουν... καὶ τὰ φρεσά... Ἐμείς τομίζουμε ἰσα-ἰσα διὸ οἱ ποιηταὶ ἔχουν εὐτιμῶς παιδικὴ ψυχὴ καὶ εἶνε οἱ ἀγαθότεροι καὶ ἀγαθέστεροι τῶν ἀνθρώπων... Στὸ πεζογράφου σας «Νούλα» μεταμορφώσατε πολὺ μακροσκελεῖς φράσεις... Κρίμα. Γιατί ἀλλοιῶται, θὰ ἦεν δημοσιεύσιμον. Κ. Γ. Πειραῖά. Τὸ διήγημά σας δείχνει πῶς ἔχετε νὰ ἀφιερθεθε. Τὴ νὰ σὰς ποίμε, ὅμως... Μίς φαίνεται σὰν πολὺ προσοπικό. Κ' ἐξ ἄλλου, εἶνε καὶ πολὺ μακροσκελεῖς. Στείλετε μας τίποιε ἄλλα, συντομώτερα. Ἐμ μ. Ἀθ' ο αν οἰ ον Κόρη. Τὸ ποίημά σας τὸ τόσο μικρολόγον, τὸ δημοσιεύομε ἐδῶ :

Γιατί Μπουκέτο μου ἀγνό μ' [τὰ ὄρατα σου ἀγνή] ἔβαινες τὴν καρδοῦλα μου [προσώφω; κ' ἐμαρινάνθη].
Γιατί μ' ἀπαγοῦντες; ... κ' [ἢ τὴν σιωπῆ σου, μὲ κίμνει γιὰ νὰ τρελλαθῶ... [σκέψου καὶ συλλογήσου].
Γράψε, τοὐλάχιστον αὐτὸ [στοῦ Κόρη Πόστάλ τὴ θέσι μὲ τ' ὄνομά μου ὀλίγοσφο [καὶ βάλτε μὲσ' στὴ μέση].
Νὰ τὸ ἰδοῦν οἱ φίλοι μου καὶ [οἱ συμμάθηταί μου καθὼς; κ' ἐγὼ τοῦ τὸ γραφῶ... [δὲν ἔχω ἰδεῖ ποτὲ μου...
Θα τὸ ἰδῶ; Γί λ' ο; κ' ἐσὺ; [καμπε μου ἦιτε πῆς μου; γιὰ νὰ περῆσω γρήγορα καὶ [βῶμαι στὴς χροῆς μου.

Κόρη τὰ ποιητικά μίς μαρηγιά; ντὸ Τροῖν δὲν ἀφοροῦν παρὶ μόνον τὸ Θεο! Σὴν ἐπιθανατιο ἀγωνία της, ὅταν ὁ πατᾶ; ἐδιπλασιασάσε τίς παραλήψεις του γιὰ νὰ τὴν ἐξομολογήσῃ, ἐξείνη ἐξέκολούθησε νὰ μὲνῃ τιμῆλητη—καὶ πέθανε μέσα στὴν ἀπόλυτη ποτὴ της ποῦ τὴν εἶχε τυλίξει σα σαβάνο—πέθανε ἔχοντας τὸ χερί της ἀπάνω στὸ μυστικὸ της, ἔχοντας τὸ χερί της ἀπάνω στὴν καταραμένη κόκκινη μαργαρίτα!

Ρεμὸ ντὲ Γκουρμὲν

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τὸ «Μπουκέτο» ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεώς του κατέστη τὸ μοναδικὸν ἐντρυφήμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, κυκλοφοροῦν διπρὸς τὰς τριάκοντα χιλιάδας φύλλα καθ' ἕλλην τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Διευθύνσις τοῦ Περιοδικοῦ ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐπιτύχῃ τὴν εὐρυτάτην διάδοσιν καὶ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ, χάριν τῶν ἀπανταχοῦ ὁμογενῶν, ἀπεφάσισε νὰ ὄρισῃ τὴν τιμὴν τῆς συνδρομῆς ἀντὶ μιᾶς λίρας Ἀγγλίας εἰς δρακ. 180 ἐτησίως, τιμὴν ἰσοδυναμοῦσαν—ἀν λαβῶμεν ὑπ' ἕψιν τὰ ταχυδρομικά—πρὸς τὴν συνδρομὴν τοῦ Ἐσωτερικοῦ.

Κατόπιν τούτου οἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Ἑλληνες ἄς σπεύσουν νὰ μᾶς ἀποστείλουν τὰς συνδρομάς των εἰς δραχμῆς ἐπιφυλάσσοντες τῆς ἐκπτώσεως τῆς δραχμῆς διὰ νὰ τοὺς ἐγγράψωμεν καὶ οὕτω θὰ ἔχουν μὲ ἡμίσειαν περίπου ἀγγλικὴν λίραν. ἐπὶ ἐν ἔτος τὸ «Μπουκέτο» νὰ τοὺς τέρπῃ καὶ νὰ τοὺς διασκεδάσῃ.

Ἄ. ἐπιπεληθεὺν αὐτῆς τῆς μοναδικῆς εὐκαιρίας καὶ οἱ Ἑλληνες τοῦ Ἐσωτερικοῦ γιὰ νὰ ἐγγραφῶν συνδρομητὰς στὸ «Μπουκέτο» τοὺς ζηνητευμένους συγγενεῖς των, προσφροντες ἔτσι σ' αὐτοὺς τὴν πῖε εὐχάριστη, τὴν πῖε τερπνὴ, τὴν πῖε ἀφέλιμη πνευματικὴ ἀπόλαυση ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἕνας Ἑλληὴν εὐρισκόμενος μακρὰν τῆς πατρίδος του.

ὦ! ἂν ξημέρωσε ποτὲ γιὰ τὸν ἀποθαμένο τότε κ' ἐγὼ τὸ ποίημά μου γραμμένο πειριμένον. Θέλω νὰ ἰδῶ τὸ ποίημά μου γοιμμένο στὸ Μπουκέτο καὶ τὸν στέλλω μὲ χαρὰ τὸ θαυμαστὸ Σοννέτο.

Γιατί ὅμως τόση ἀπελαισία... Δὲν εἶπαμε δὲ, ὅσα σὲς γράγαμε, νὰ τὰ πάρετε καὶ κατάχαθα... Ἐκτός αὐτοῦ δίδετε πολλὰς ἐλλείδας γιὰ τὸ μέλλον. Εὐχαιοστρηθήκατε τώρα... Κ υ ο ι α ζ η ν Α Ο ι κ ο υ ο μ ἰ δ η ν, Κάϊροι. Ἄν καὶ στερεοῖται ὁ καιώματος κρίσεως δημοσιεύομεν ἐν τοῦτοις ἐδῶ τὸ κατὰ τῶν ἀθλῶν μαλλιαρῶν ποίημά σας ὡς... ἀκρίτον [καθὼς θὰ ἔλεγε καὶ ὁ κ. Ν. Λάσκαρης, ὁ ὁμοῖος, —βαβαί, παλαί, λαταταί, λατατιάξ!—προσεχώρησε κ' αὐτὸς ὁ ἀθλος τελευταίος στὸν μαλλιαρῶν καθὼς θὰ εἶδατε].

Κατάρα ἐπὶ τὴν λεγομένον μαλλιαρῶν τῶν ἀχρεῶν τούτων γαὶ βδελυρῶν τῶν θελόντων διαστρεβλῶσαι τὴν γλώσσαν τῶν θεῶν Τῶν διδασκάλων καὶ καθηγητῶν

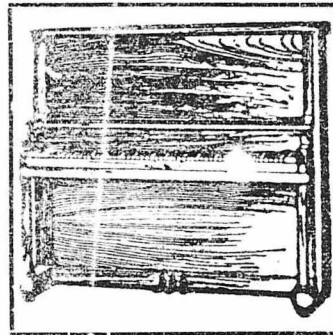
καὶ τῶν τῆς παιδείας ὑποου-
[γῶν
ἀγέλη τυγχάνουσι κτηνῶν
ὡς μὴ διδοσιν μαθήνα συν-
[τομίας τῶν μαθητῶν
ὅτου διὰ τῶν ἀπαρμεφάτων
[καὶ τῶν μετοχῶν
ἐπιτυγχάνεται τὸ αἰτούμενον
[λακωνικῶν
ὅπερ εἶνε καὶ τῆς φυλῆς μας
[τὸ ἰδιωματικόν

δίδετε μαθήματα γραμματικῆς [μόνον σὲ συνακτικῶν καὶ μετὰ τὴν ἀντίληψιν ταῦ-
[της παρὰ τῶν μαθητῶν τότε τοὺς δίδετε καὶ τὴν ἄλ-
[λην σωφειαν καὶ τὸ ὀθησκευ-
[τικῶν καὶ τότε τὸ μαθήμα τὸ ὀ-
[ποιον δὲν θὰ ἀντιληφθῶ-
[σιν ἐπὶ ἐνιαυτον θὰ τὸ ἐκμάθησι δι' ὀλίγων
[μόνον ἡμερῶν.

Α. Οἱ κ ο ρ ὲ μ ο ν, Ἠγ-
[μῆς. Τὸ διήγημά σας ποῦν κοι-
[νο Μὲ μιὰς αἰσῆς νὰ γράψετε.
Ἀθ' ο αν, Κ υ μ α ἰ σ τ η, Κό-
[ρη. Τὸ πεζογράφημά σας ὁμ-
[εῖται. Πάσσα μιστῆ. Ἐγὼ κ
[κακὸ Γράφτε ἀπὸ πρ ο σ κ α ν ἰ-
[κά Β. Σ α ρ ὲ ν τ η γ. Στέ-
[ννετε ὅτι θέλετε. Θὰ τὰ διαβῶ-
[σομε ἐκθαροῦτος. Τὰ σταλέτα
[δὲν ἐπιτύχη. Θὰ γράψετε ὅπως
[καλὰ μὲ τὸν καιρὸ, ἀν ἔχετε
[ἕπιμονή κ' ἐξακολουθήσατε νὰ
[διαβάζετε. Σ τ. Ἐ σ ο ο ν,
Καρδίτσαν. Γιὰ τοὺς τόπους
τῆς «Ἐρῆς, ἡρλιθῆκατε» δρακ.
100. Γράψτε μας. Ἡ ε ἰ ο.
Κ α ρ ὲ β α ν. Γιατί τὰ λέτε
ἀδιά; Ἀπαντᾶτε σποὺς φαν-
τίστους μὲ ἐξαίσιον μάλιστα.
Τὰ ποητικά σας πολὺ σο-
κυντά. Μαρτυρεῖτε ἐν τοῦτοις νὰ
γράψετε καλοὺς στίχους. Ἀφή-
στε τίς σκοτεινότητες λοιποῦ.

ΠΙΑΝΑ PULLMAN

Μὴν ἐκλέγετε τὸ πιάνο σας, χωρὶς νὰ ἔχετε ἐξετασῆαι τὰ πιάνα PULLMAN. Ἡ ἀπόκτησις ἑνὸς πιάνου PULLMAN σὰς ἐξασφαλίζει ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΗΝ, καὶ ἀπὸ ἀπόψεως δαπάνης ΤΗΝ ΕΛΑΧΙΣΤΗΝ. Συγκρίνατε ἀμερολήπτως. Μεγάλαι εὐκολαί πληρωμῆς. Κατάλογοι δωρεάν.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΩΝ STARR

12—Στοκ Ἀρσακείου—12